

Jordi Mas López

Visat núm. 8
(octubre 2009)

per Jordi Mas López

Jordi Mas López (Santa Coloma de Queralt, 1972) és llicenciat i doctor en traducció per la Universitat Autònoma de Barcelona, i actualment exerceix com a professor de l'àrea d'estudis d'Àsia Oriental al Departament de Traducció i d'Interpretació d'aquesta mateixa universitat.

Fins ara ha traduït dues obres japoneses clàssiques al català: els *Contes d'Ise*, d'autor anònim, i el *Diari de Tosa*, de Ki no Tsurayuki. En el camp de la traducció audiovisual ha traslladat al català un bon nombre de sèries d'animació japoneses emeses per Televisió de Catalunya. El novembre de 2009 va rebre el X Premi Vidal Alcover de Traducció per la proposta de traducció d'*Oku no hosomichi* de Matsuo Bashô.

La seva tasca com a investigador s'ha centrat en la influència de la literatura japonesa en la catalana i en la traducció de productes audiovisuals japonesos al català. D'aquesta dedicació ha sorgit el volum *Josep Maria Junoy i Joan Salvat-Papasseit: dues aproximacions a l'haiku* (Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2004), així com un seguit d'articles i contribucions en obres col·lectives, entre els quals cal esmentar: «Les tankes de Salvador Espriu: l'assimilació d'una forma poètica oriental» (dins: *Si de nou voleu passar. I Simposi Internacional Salvador Espriu*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2005); «Matsuo Bashô com a referent de Josep Maria Junoy durant els anys vint i trenta del segle XX» (dins: PANYELLA, Ramon (ed.). *La projecció social de l'escriptor en la literatura catalana contemporània*. Barcelona / Bellaterra: PUNCTUM & GELCC, 2007); «Del vers a la prosa: *Amour et Paysage* i *Les quatre estacions* de Josep Maria Junoy» (*Llengua & Literatura*, n. 20, 2009) o «La primera recepció de l'haiku en la literatura catalana», amb Marcel Ortín (*Els Marges*, primavera 2009).

En l'àmbit de la literatura de creació, és autor dels poemaris *Autoretrat amb esfinx* (Badalona: Omicron, 2008), *Horus al desert* (Calvià: Ajuntament de Calvià, 2009) i *Sema* (Edicions 3 i 4, en premsa).